

III.

Радвайте се! . . .

Радвайте се дѣца, май, хубавиятъ веселъ май, дойде . . .

Некъ пѣснитѣ ви далечъ по поля, долини се носятъ и изпълватъ съ радостъ тѣжнитѣ сърдца!

Май дойде . . . тичайте дѣца! Посрѣщнете чудниятъ хубавецъ май, що цвѣтя, пѣсни и радостъ — прѣска и пилѣй!

„Май дойде, веселия и хубавъ май, радвайте се дѣца!“ . . . приканва сладкопойно птиче, кацнало на шубракъ, край бистричко поточе.

Титайче дѣца, китки берете отъ розитѣ засмѣни и съ пѣсни гласовити вѣнци правете! . . .

Слабей.

Кацналъ бѣ на нашта стрѣха
Сладогласенъ славей милъ,
Леко трепкаше съ крилца си,
Кършна пѣсенъ бѣ извилъ.

Азъ прозореца отворихъ,
Гледъ къмъ него метнахъ благъ,
Той уплаши се, подхвъркна,
И накани се за бѣгъ . . .

„Що се, птиченце, уплаши,
Казахъ му азъ съ тихъ гласецъ,
Ази съмъ момченце мирно —
Азъ не съмъ проклетъ ловецъ!“